

Avançar en l'embat (1)

PABLO HASEL :: 26/05/2021

L'immensa abstenció de la passada farsa electoral autonòmica respon al rebuig que genera un circ en el que, guanyi qui guanyi, seguirem sense drets i llibertats

L'immensa abstenció de la passada farsa electoral autonòmica, que han tractat d'encobrir amb diverses excuses com la suposada por a anar a votar i contagiar-se (cosa gairebé inexistent com s'ha demostrat a les eleccions madrilenyes) respon al rebuig que genera un circ en el que, guanyi qui guanyi, seguirem sense drets i llibertats. **Els 600.000 vots que han perdut els partits processistes sotmesos a l'Estat, deixen ben clara la decepció i el cansament davant tantes falses promeses** que insulten i menyspreen la victòria de l'1 d'Octubre. A més a més, l'abisme entre els elevats sous dels parlamentaris (recompensa per actuar de titelles dels grans capitalistes) i el nivell de vida de la majoria de la població, cada vegada és més profund. **Quan no ofereixen solucions nacionals ni socials, és lògic que, gairebé la meitat de l'electorat, no legítimi el bucle d'opressions que volen perpetuar.**

A Catalunya hi ha un rebuig massiu al Règim que es tradueix en ganes de lluitar d'una part important del poble, com s'ha demostrat en nombroses dates. Amb la vergonyosa submissió dels partits i la reculada dels líders, aquestes ganes xoquen amb la manca d'organització al marge d'ells. Qui sí està molt organitzat per esclafar-nos és l'Estat, com també ho estan els seus col·laboradors que, en nom de l'independentisme, fan el possible per aturar l'embat. Per això, quan parlen d'aquest, tenen la mateixa credibilitat que Unidas Podemos anant de republicans. **Així es desaprofita un gran potencial revolucionari** que, qui sap, si conqueriria la independència que el ministre del PP Margallo deia que només seria possible amb una "insurrecció", però que segur que seria incontrolable afeblint molt l'Estat i per tant apropant l'objectiu. **Històricament, els imperialistes han deixat de sotmetre els pobles quan el preu que pagaven per fer-ho era superior al de la llibertat.** Això només es pot aconseguir generant pèrdues multimilionàries a l'oligarquia que dirigeix el Règim. Repeteixo: el potencial hi és.

Catalunya reuneix les condicions objectives per a esdevenir ingovernable. Cal desenvolupar les subjectives mitjançant l'organització per fer-ho possible i que la desobediència sigui més que una bonica consigna. Per a erosionar el Règim i avançar, urgeix fer tot el contrari a sostenir el seu *Gobierno* regalant estabilitat. Legitimar falses taules de diàleg amb qui només ofereix repressió, els serveix per a guanyar temps i controlar Catalunya amb humiliant facilitat. Això els enforteix i ens fa retrocedir. Què lluny sembla ara l'1 d'Octubre on es va guanyar l'Estat i va quedar provat que podem ser incontrolables! Calmar les coses i ajudar a reprimir com fa el Govern, buscant indults a canvi d'obediència, no té res a veure amb la llibertat. **La llibertat requereix no aturar la lluita davant la repressió o els repressors aconseguir el que volen.**

La veritable llibertat de TOTS els presos polítics no arribarà amb claudicacions i sense combativitat. Remarco el TOTS perquè la campanya d'Amnistia impulsada des d'Òmnium no

és per l'Amnistia Total. **S'oblida de molts presos de tot l'Estat que porten anys i anys lluitant pel dret a l'autodeterminació, per les llibertats polítiques i per altres drets, molts d'ells** amb molta més coherència i conseqüència que els líders del procés. És injust no reivindicar-los havent lluitat com han lluitat per nosaltres. Si demanem solidaritat pel nostre poble, cal practicar-la amb els que l'han exercida.

A part d'això, **és necessari afavorir la unitat de lluites per afeblir el Règim.** Gràcies a aquesta, el Front Popular del 36, va conquerir l'amnistia total entre d'altres avanços realment progressistes. **Es parla molt del suport internacional i poc del suport de la resta de l'Estat. S'oblida que compartim enemic i que hi han organitzacions, fora del Congrés, que lluiten contra el Règim i es solidaritzen amb nosaltres.** Serà amb aquestes amb qui podrem combatre i no amb altres Estats.

Pel que respecta al suport internacional, es dona una imatge gens seriosa quan no es defensa als carrers la victòria del referèndum i a sobre partits que el van convocar (per la pressió popular) després ajuden a qui va exercir tanta brutalitat. Per tot l'esmentat anteriorment, per la combinació de lluita nacional i lluita anticapitalista (que augmentarà davant el greu empitjorament de les condicions de vida) crec que, ara mateix, Catalunya reuneix el millor context per avançar en l'embat contra l'Estat feixista. Sent conscients d'això i de que l'enfrontament de debò no vindrà per part dels qui han demostrat in comptables cops que fugeixen de la confrontació conseqüent (a més a més de no representar-nos com a classe treballadora) **necessitem organitzar-nos de forma independent i aprofitar un potencial que, de no fer- ho, corre el risc de refredar-se massa i acabar en la pèrdua d'una altra oportunitat històrica.**

<https://ppcc.lahaine.org/avancar-en-lrembatn-1>